

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุค โลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นยุคข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ในการสื่อสารระหว่างมวลมนุษย์ การที่คนในชาติมีความรู้ ความสามารถในภาษาที่เป็นภาษาสากล ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างอิ่ง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541)

รัฐได้ตระหนักถึงปัญหา การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทย และมีความพยายามที่จะปรับปรุงให้มีการสอนภาษาอังกฤษตลอดแนวจากระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาให้ผู้เรียน มีสมรรถนะทางภาษาอังกฤษ ในระดับที่จะสามารถคิดต่อสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ สามารถที่จะมีความรู้ ความเข้าใจสารสนเทศต่างๆ ที่มีอยู่ได้เป็นอย่างดี กล่าวคือผู้ที่หัดที่จะเลือกสารสนเทศต่างๆ มาก่อให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาความรู้ ความคิดของคนในโลกได้ อันนำไปสู่การพัฒนาประเทศดังนั้นการที่จะให้บรรลุเป้าหมายจะเป็นไปได้ยากหากยังใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเดิม ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมิได้เป็นวิชาพื้นฐานในระดับประถมศึกษา ผู้ที่เริ่มเข้ามาในระดับประถมศึกษา และผู้ที่เริ่มเข้ามาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อาจจะมีทั้งผู้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว 6 ปี ในโรงเรียนประถมศึกษา หรือไม่เคยเรียนภาษาเรียนภาษาอังกฤษเลยในระดับประถมศึกษา ความแตกต่างในการจัดหลักสูตรเดิม ทำให้เกิดความแตกต่างในการจัดการเรียนการสอนและมาตรฐานของนักเรียน ตลอดจนโอกาสของการที่จะพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษในการออกไปประกอบอาชีพ และในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น (สุลาพร ดัชนีชนาวิน, 2540)

กระทรวงศึกษาจึงมีนโยบายให้ปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2533 เพื่อให้เกิดการเรียนรู้การสนทนาโดยมุ่งสมรรถนะทางภาษาของผู้เรียนเป็นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหัวใจของการปรับปรุงหลักสูตร พ.ศ. 2539 จึงมีการประกาศใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ขึ้น ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ คือ สามารถใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม สามารถสื่อความโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ ตลอดจนสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้ และพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอด 12 ปี (กรมวิชาการ, 2540)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะ ในด้านการ ฟัง พูด อ่าน เขียน และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการแสวงหาความรู้ กุรุรักษ์ กิรมย์รักษ์ (2540) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมโลกปัจจุบัน คือช่วยให้ผู้ที่เข้าถึงการอ่านสามารถดำเนินชีวิตได้ตามที่ตนเองต้องการ มีความเข้าใจสังคมโลก และสามารถอยู่ในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข แม้สังคมโลกจะเข้าถึงสารสนเทศที่ก้าวหน้า การอ่านก็ยังคงมีความสำคัญอยู่ตลอดเวลา

การอ่านนั้นสิ่งที่สำคัญ คือ ผู้อ่านควรจะเข้าใจและสามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการอ่าน Tinker (1968) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เด็กที่อ่านได้คือมีใ้ช้อ่านได้ถูกต้องหรือรวดเร็ว แต่จะต้องเข้าใจและจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ Mary Finochiaro และ Sydney (1983) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน คือ สามารถที่จะเข้าใจศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ปรากฏในข้อความ สามารถจับใจความสำคัญหรือแก่นสำคัญของเรื่องและ

รายละเอียดปลีกย่อยได้สามารถเข้าใจความสัมพันธ์ต่างๆ ของสื่อที่อ่านได้ รูป
 ติความและเข้าใจความหมายแฝงรวมทั้งสามารถประเมินสิ่งที่อ่าน ทราบแนวการ
 เขียน อารมณ์ หรือแนวคิดของผู้เขียนด้วยความซาบซึ้ง และนอกจากนี้ Dallman
 และคณะ 1987 (อ้างถึงใน วัฒนารี ทวีวรศิลป์, 2539) ได้กล่าวถึง การอ่านจับใจ
 ความเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การอ่านแต่ละครั้งบรรลุมุ่งหมายที่วางไว้ พื้นฐานของ
 ความเข้าใจจะพัฒนาขึ้นตั้งแต่ขั้นต่ำสุด คือความเข้าใจข้อเท็จจริงจนถึงขั้นสูงที่สุด คือ
 ขั้นวิจารณ์ ประเมินค่าสิ่งที่อ่าน ซึ่งการพัฒนาจะสร้างขึ้น จากการฝึกอ่านเป็น
 ประจำ

จากการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ที่ผ่านมา
 พบว่า การเรียนการสอนยังไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่ง ทิพย์วัลย์ มาแสง (2532)
 พัทธพิมล บุญรมย์ (2538) และ ศรารัตน์ อีไพบูลย์ (2540) ได้กล่าวสรุปว่า เพราะ
 นักเรียนขาดความสนใจและแรงจูงใจในการเรียน ไม่เห็นความสำคัญและ
 ประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน
 ทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ ในด้านครูผู้สอน ปานตา ไข่เทอมวงศ์
 (2531) กล่าวว่าครูขาดความมั่นใจในการสอน เพราะ ไม่เข้าใจวิธีสอนและ
 วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้การสอนไม่มีประสิทธิภาพ และโดย
 เฉพาะทักษะ ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนนั้น จากการรายงานการวิจัย
 ของ ศาณี ศิลปธรรม (2533) พบว่านักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญของ
 เนื้อเรื่องได้ เนื่องจากครูส่วนใหญ่สอนด้วยวิธีแปล ณ อัญชัญ ชิตสุข (2537)
 ได้ทำการตั้งเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
 ระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2533 ในด้านความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์การอ่าน
 ภาษาอังกฤษจำนวน 8 เรื่อง พบว่าความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของ
 นักเรียนระดับประถมศึกษา มีปัญหาในด้านการอ่านทั้ง 3 ด้านคือ ความสามารถ
 ในการให้ความคิดเห็น ความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่าน และความสามารถ

ในการจัดลำดับเรียงเนื้อเรื่อง เนื่องจากนักเขียนมีความรู้ด้าน โครงสร้างของภาษา คำศัพท์และความหมายไม่เพียงพอที่จะใช้เป็นเครื่องมือชี้แนะในการอ่าน

ผลจากการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยังคงมี ปัญหาโดยเฉพาะทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน และเป็นทักษะที่มีความสำคัญ ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ที่จะ ส่งผลต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ดังนั้นควรที่จะพัฒนาฝึกทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจ เพื่อที่จะให้ผู้เรียนได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ ในการอ่าน ที่จะ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ในชีวิตประจำวันของคนไทย ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทที่สำคัญ ต่อการดำรงชีวิตซึ่งเกิดจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี สารสนเทศในด้าน ต่างๆ เช่น จากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ทำให้คนไทยมี โอกาสที่จะพบเห็นภาษาอังกฤษอยู่เสมอๆ จากสิ่งแวดล้อมในชีวิต ประจำวัน เช่น ป้ายโฆษณา จดลากสินค้า ข้าว ผง การ์ตูน ภาพยนตร์ (วรรณมา ช่องคารากุล, 2538) จากสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ เช่น ตู้ ชาติพื้น แป้ง สถานที่ต่างๆ คู่มือการใช้ผลิตภัณฑ์ ประกาศต่างๆ อาหาร รายการวิทยุ โทรทัศน์ต่างๆ มักจะเป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล คนไทย จะต้องพบเห็นสื่อเหล่านี้อยู่เป็นประจำทุกวัน ตลอดจนการส่งเสริมให้มีการ ท่องเที่ยว และการเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ทำให้คนไทยมีโอกาสได้ ใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวและการติดต่อค้าขาย การเจรจา ทางการทูต และทางการเมืองมากขึ้น ระบบการศึกษาในขณะนี้จึงต้องคำนึงถึง การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ ให้อยู่ในระดับที่จะใช้ความสามารถ ในการรับและเข้าใจสารสนเทศต่างๆ ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตลอดจน สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารสนเทศ ไปยังประชาคม โลกได้อย่าง

เหมาะสม และด้วยความเข้าใจอันดี อันจะก่อให้เกิดทัศนคติสุขสังคมโลก (กระทรวงศึกษา, 2541)

ศุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2534) อ้างถึงใน พิศรวัลย์ โกวิทวาทิ (2537) กล่าวว่า การนำเนื้อหาจากสื่อต่างๆ ที่พบในชีวิตประจำวันมาใช้ ในกิจกรรมการเรียนการสอน จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้เรื่องราวจากสิ่งแวดล้อมและชีวิตจริงที่อยู่ใกล้ตัว Robinson (1980) ได้กล่าวว่า นอกจากนี่ยังสามารถนำเนื้อหาความรู้จากสื่อ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาว่า สามารถนำเนื้อหาความรู้จากสื่อ ไปใช้ในการสื่อสาร ในชีวิตจริงได้ และผลจากการวิจัยแนว โนม์ หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2543 อมรรัตน์ สุกสวาท (2533) พบว่า ในด้านหลักสูตร เนื้อหาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียน จะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และสิ่งแวดล้อม เช่น ในด้านอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ชารักษาโรค ป้ายประกาศต่างๆ ชื่อสินค้าต่างๆ สถานที่ที่พบเห็นอยู่เป็นประจำ การประกอบอาชีพ เป็นต้น Richard และ Rogers (1985) ได้สนับสนุนให้ใช้เนื้อหาที่พบในชีวิตประจำวันจากชีวิตจริงในชั้นเรียน จากแผ่นป้าย วารสาร โฆษณา หนังสือพิมพ์ หรือข้อมูล ซึ่งสามารถนำมาสร้างกิจกรรมเพื่อการสื่อสารได้ เช่น แผนที่ รูปภาพ และแผนภูมิ นอกจากนี้ ช่าง คู่มือคำแนะนำ วิธีใช้อุปกรณ์ คำราชาอาหาร ฉลากยา ตารางเวลารถไฟ โปรแกรมการแสดงต่างๆ การ์ตูน กวีและระเบียบต่างๆ ก็เป็นสื่อที่เราพบเห็นอยู่โดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน และข้อดีของการนำสื่อในชีวิตประจำวันมาใช้ในการเรียนการสอน คือ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการอ่านที่พบในชีวิตจริง จะช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจอ่านมากขึ้น (เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว, 2526 : อรอนงค์ หิรัญบุรณะ, 2526 : ทรงพร อิศโรวุฒิกุล, 2529)

ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของ โรงเรียนเอกชัย จังหวัดสมุทรสาคร ได้พบปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นักเรียนมีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ของโรงเรียนที่ตั้งไว้ นักเรียนไม่เห็นประโยชน์และความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ เกิดทัศนคติที่ไม่ดี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเนื้อหาจากสื่อต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักเรียนพบเห็นอยู่เสมอ มาสร้างแผนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน

เนื่องจาก โรงเรียนเอกชัยเป็น โรงเรียนขนาดใหญ่ตั้งอยู่ในเขตชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมเหมาะสมที่จะช่วยส่งเสริม ในการใช้สื่อในชีวิตประจำวันในการทดลองทำวิจัย เช่นมีห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร ราชอาณาจักรหนังสือ สถานที่ท่องเที่ยวประจำจังหวัด และเป็นที่ตั้ง โรงงานอุตสาหกรรม ผู้บริหารและผู้ปกครองให้ความสำคัญ และร่วมมือในการจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้ดีขึ้น ให้เห็นประโยชน์และความสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษ ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตให้เหมาะสม และประสบความสำเร็จในสังคมยุค โลกาภิวัตน์ ผู้วิจัยจึงได้สร้างแผนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจขึ้น โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันจำนวน 16 แผน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชัย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน

สมมติฐานของการวิจัย

ศุภวรรณ ตวงนแก้ว (2526) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคาราวีทยาลัยที่เรียนโดยวิธีสอนแบบธรรมชาติ กับวิธีการสอนโดยการใช้เอกสารจริง เช่น ป้ายโฆษณา แผนที่ เป็นต้น ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มที่เรียน โดยใช้อเอกสารจริง สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยวิธีสอนแบบธรรมชาติ

พาพร พึ่งศักดิ์ (2534) ได้ศึกษาความเข้าใจ และแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริงสูงกว่าก่อนการเรียน โดยใช้กิจกรรมจากเอกสารจริง

Millman (1982 อ้างอิงใน อารี ลาภวงศ์ราษฎร์, 2534) ได้ศึกษาการนำนิศขสารมาใช้ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศส ควบคู่กับแบบเรียน ในชั้นเรียนนักศึกษาวิทยาลัยปีที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยจอร์เจีย โดยนำไปใช้เป็นกิจกรรมเสริมบทเรียนครั้งละ 30 นาที ผลการวิจัยสรุปได้คือ นักศึกษาได้รับเนื้อหาทาง ด้านภาษาและวัฒนธรรมที่เป็นจริง และมีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการนำเอกสารจริงใช้ในการวิจัยที่กล่าวแล้ว จะรวมทั้งเอกสารสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ และสื่อต่างๆ ที่พบในชีวิตประจำวัน โดยทั่วไป เช่น ป้ายโฆษณา การ์ตูน หนังสือพิมพ์ แผนที่ อาหาร เป็นต้น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นซึ่งงานวิจัยดังกล่าว ได้ทำการทดลองในระดับมัธยมศึกษา ดังนั้นในระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยคาดว่า การนำ

ที่ต่างๆในชีวิตประจำวันมาใช้ ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น เกิดทัศนคติที่ดี เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษจากสื่อต่าง ๆ ที่พบในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ว่า

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันหลังการสอน มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนการสอน โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนเอกชัย ตั้งกีดตํานักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 6 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 44 คน รวมทั้งสิ้น 264 คน

2. ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากร ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple random sampling) นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนเอกชัย 1 ห้องเรียน จากทั้งหมด 6 ห้อง ได้จำนวน 44 คน เป็นตัวอย่างประชากร

3. ผู้วิจัยใช้เวลาในการดำเนินการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน (วันจันทร์และวันพุธ) วันละ 1 ชั่วโมง (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที) ใช้เวลาในการทดลองสอน 16 ชั่วโมง (48 คาบ) และเวลาในการประเมินผล 2 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง

4. เนื้อหาที่นำมาสร้างแผนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยคัดเลือกจากงานวิจัยของ อมรรัตน์ ตุคตวาท (2534) และ Van EK. (1980) เกี่ยวกับเนื้อหาและหัวข้อในการสื่อสารที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้จำนวน 5 เรื่องคือ 1. Food 2. Shopping 3. Signs 4. Freetime และ 5. Travel แล้วนำมาสร้างเป็นแผนการสอนจำนวน 16 แผน

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น คือ เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน

5.2 ตัวแปรตาม คือ คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อตกลงเบื้องต้น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นตัวอย่างประชากร มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ และมีความสามารถเข้าใจ ความหมายของข้อความจากวงคำศัพท์ที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้วในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สื่อในชีวิตประจำวัน (daily life materials) หรือเอกสารจริง (Authentic materials) หมายถึง สื่อประเภทเขียนหรือสิ่งพิมพ์ ที่มีได้สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะ แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการสื่อความหมายในชีวิตจริงและในสถานการณ์ที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน เช่น-หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โฆษณา การ์ตูน โปสเตอร์ แผ่นป้าย แผ่นพับ ตารางรถไฟ แผนที่

รายการอาหาร ตำราอาหาร ดุจขนม เครื่องคัม เกม เพลง กล้องเป็ง ญู
ชาติพื้น เป็นต้น

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถ
ในการอ่านคั่นๆ ได้แก่

1. ความสามารถในการจับใจความและรายละเอียดของเรื่อง คือ บอก
ได้ว่า จุดสำคัญของเรื่องคืออะไร เป็นต้น

2. ความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ บอกได้ว่าเหตุการณ์ใด
เกิดขึ้นก่อน-หลัง เป็นต้น

3. ความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล คือการนำข้อความหรือสิ่งที่
เข้าใจจากการอ่านไปถ่ายทอดเป็น รูปภาพ ตาราง เป็นต้น

4. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ข้อความ หมายถึง ความสามารถ
ในการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องทีอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะณเหตุการณ์
ต่างๆ จากเรื่องทีอ่าน ได้

เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน หมายถึง วิธีการสอนที่จะนำมาใช้
สอนเนื้อหาภาษาอังกฤษจากสื่อในชีวิตประจำวันทีนักเรียน ได้พบเห็นอยู่เสมอ
ในแต่ละคาบได้อย่างเหมาะสม ได้แก่

1. **ขั้นทำให้เกิดความสนใจ (preparatory level)** ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียน
ได้มีการอภิปราย พูด กูช ชัก ฉาม เกี่ยวกับสื่อที่ใช้ในชีวิตประจำวันทีครู
นำมาสอน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียน ได้นำความรู้เดิมมาใช้ทำความเข้าใจกับ
ข้อความและเนื้อหาทีอ่านจากสื่อ

2. **ขั้นอ่าน (reading level)** ให้นักเรียน ได้อ่านข้อความ โดยการเล่า
หรือคาดการณ์ เรื่องราว คำศัพท์ ต่างๆ ทีปรากฏจากสื่อในชีวิตประจำวัน

2.1 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่นักเรียนพบเห็นบ่อยจากข้อความที่ปรากฏบนสื่อในชีวิตประจำวันมาฝึกออกเสียง และอธิบายความหมายคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจและสงสัย

2.2 ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ข้อความจากสื่อในชีวิตประจำวันในรูปแบบต่างๆกัน ซึ่งเป็นกิจกรรมคู่ กิจกรรมเดี่ยว และกิจกรรมกลุ่ม ตามลักษณะของสื่อในชีวิตประจำวัน

3. ชั้นตรวจสอบ (evaluation level) ใช้วิธีตรวจสอบ ดังนี้

3.1 ทำแบบฝึกหัดในลักษณะต่างๆ ที่เหมาะสมกับเรื่องที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อตรวจสอบความสามารถในการจับใจความ ความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ ความสามารถในการอ่านทอดข้อมูล และความสามารถในการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

3.2 ให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมกับลักษณะของสื่อที่นำมาใช้สอน ได้แก่ การสาธิตทำอาหาร การแสดงบทบาทสมมติ การจัดนิทรรศการจากสื่อที่นักเรียนหามาเพิ่มเติม การสำรวจตลาดสินค้า ป้ายชื่อโฆษณาจากห้างสรรพสินค้า ที่เป็นภาษาอังกฤษ การจัดป้ายนิเทศ และการอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึงคะแนนที่ได้จากการที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น หลังจากการเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร มีการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเอกชัย ตั้งกีดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสมุทรสาคร
จังหวัดสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2540

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร วารสาร แนวคิด หลักสูตร
ภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน และ
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อื่นภาษาอังกฤษ

2. ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนเอกชัย ตั้งกีดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
สมุทรสาคร 6 ห้องเรียน จำนวน 264 คน

ตัวอย่างประชากร ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple random
sampling) ได้ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน
44 คน

3. สร้างแผนการสอนอ่านและแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาความสามารถในการ
อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดังนี้

3.1 เลือกเนื้อหา โดยยึดหลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหาจากงานวิจัยของ
อมรรัตน์ สุกสว่าง (2534) และ Van EK. (1980) ซึ่งเลือกได้ 5 หัวข้อ คือ

Food, Shopping, Freetime, Signs, และ Travel เพื่อนำมาสร้างเป็นแผนการสอน จำนวน 16 แผน

3.2 ตำราวิชาการเลือกสื่อที่มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เลือกไว้ ซึ่งจะเป็นสื่อที่พบเห็นและเกี่ยวข้องกับนักเรียนในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ป้ายโฆษณา อาหาร เครื่องดื่ม ดุจขนม ชนิดต่างๆ เป็นต้น โดยให้มีความซาบซึ้งของคำศัพท์ และโครงสร้างในระดับเดียวกับความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยยึดคดัคำศัพท์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539

3.3 สร้างแผนการสอนและแบบฝึกหัดจากเนื้อหาของสื่อแต่ละชนิด โดยให้ครบตามหัวข้อที่เลือก 5 หัวข้อ นำมาสร้างเป็นแผนการสอน จำนวน 16 แผน แผนการสอนประกอบด้วย เนื้อหาจากสื่อ จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วยขั้นตอนการสอนอ่าน 3 ชั้น ดังนี้ 1.) ชั้นทำให้เกิดความสนใจ (preparatory level) 2.) ชั้นอ่าน (reading level) 3.) ชั้นตรวจสอบ (evaluation level) การวัดและการประเมินผล

3.4 นำแผนการสอนและแบบฝึกหัดจำนวน 16 แผน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องในการเลือกใช้สื่อในชีวิตประจำวัน ความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์ และกิจกรรมการเรียนการสอน

3.5 นำแผนการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดป้อมวิเชียรโชติการาม อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 45 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสม

3.6 วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจก่อนที่จะสอนตามแผนการสอนที่สร้าง จำนวน 16 แผน

3.7 ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้รับการปรับปรุงแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 16 แผน ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง (3 คาบๆ ละ 20 นาที) และใช้เวลาประเมินผล 2 ชั่วโมง รวมเวลาในการทดลอง 18 ชั่วโมง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 1 ฉบับ คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1.) ความสามารถในการจับใจความและรายละเอียดของเรื่อง 2.) ความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ 3.) ความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล 4.) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ข้อความ

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (multiple choice) จำนวน 80 ข้อ โดยนำเนื้อหาจากสื่อที่ใช้สร้างแผนการสอนมาสร้างเป็นแบบทดสอบ และดำเนินการดังนี้

4.1 นำแบบทดสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความสอดคล้องของเนื้อหา และตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด เพื่อการปรับปรุงแก้ไข

4.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดป้อมวิเชียรโชติการาม ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่างประชากรจำนวน 50 คน นำคะแนนมาวิเคราะห์ คัดเลือกข้อสอบเหลือจำนวน 50 ข้อ

4.3 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ 50 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดป้อมวิเชียรโชติการาม กลุ่มเดิม แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ ก่อนนำไปใช้จริงกับตัวอย่างประชากร

5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ดังนี้

5.1 คำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตอนที่เน้นตั้งในชีวิตประจำวันของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

5.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการตอนที่เน้นตั้งในชีวิตประจำวัน ก่อนและหลังทดลอง ด้วยการทดสอบค่า (t-test)

5.3 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โคนำเสนอในรูปแบบตาราง และความเรียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำสื่อที่พบในชีวิตประจำวันมาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
2. เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้เห็น ประโยชน์ และความสำคัญของภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันว่าสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริงได้ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย